

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym.
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY DRUGI.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej po południu.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon Administr. 517.
W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 7281, telefonu nr. 313.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz, garmontowy albo jego miejsce, pierwszy raz 25 kop. każdy następny raz kop. 20.
Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop. każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz, ogłoszenie minimum 20 kop.
Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
 Ogłoszenia do *Kurjera* przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera, ulica Senatorska.

— Jutro, o godz. 8-ej zrana, w kościele N. Panny Marji na Nowem-Mieście, odprawiona będzie w kaplicy Matki Bożkiej uroczysta wotywa.
 — Jutro, o godz. 9-ej zrana, w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim) przed ołtarzem N. Panny Marji odprawiona będzie solenna wotywa.
 — W kościele św. Jacka (po-dominikańskim) jutro, o godzinie 9-ej zrana, odprawiona zostanie przed ołtarzem Matki Bożkiej Różańcowej uroczysta wotywa na intencję braci i sióstr bractwa Różańca św.
 — W dniu jutrzejszym, o godzinie 9-ej zrana, w kaplicy Matki Bożkiej Częstochowskiej w kościele św. Ducha (po-paulińskim) odprawiona będzie ku Jej czci uroczysta wotywa.
 — Jutro, o godz. 9½ zrana, w kaplicy Niepokalanego Poczęcia N. Panny Marji w kościele archikatedralnym św. Jana, odprawiona będzie solenna wotywa na intencję członków Archikonfraterni literackiej.
 — W kościele św. Anny (po-bernardyńskim) jutro po nieszporach wystawiony zostanie N. Sakrament w monstrancji, poczem odśpiewana będzie litanja o Sercu N. Panny Marji przed wielkim ołtarzem, w końcu zebrani otrzymają błogosławieństwo kapłańskie.
 — Jutro, o godzinie 5-ej po południu, w kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) odprawione będzie nabożeństwo ku uczczeniu lat Chrystusa Pana.
 — Jutro, jako w niedzielę środkową oktawy uroczystości Bożego Ciała, odbywać się będą procesje zewnątrz kościołów do ołtarzów, wzniesionych na ulicach, w następującym porządku:
 o godzinie 11½ przed południem:
 z kościoła św. Krzyża do ołtarzy na Krak.-Przedm.— celebrować będzie JE. ks. biskup Ruszkiewicz;
 z kościoła N. Panny Marji na Nowem-Mieście do ołtarzów w kościołach: św. Kazimierza (panien sakramentek) i św. Franciszka Serafickiego (po-franciszkańskim), na skwerze na Nowem-Mieście i na rogu ulicy Kościelnej;
 z kościoła N. Panny Marji Loretańskiej na Pradze do ołtarzów na ulicach: Petersburskiej, róg Moskiewskiej i Szerokiej, Namiestnikowskiej i w parku praskim;
 z kościoła św. Karola Boromeusza na Powązkach do ołtarzów, wzniesionych na cmentarzu;
 o godzinie 5-ej po południu:
 z kościoła św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej do ołtarzów na tejże ulicy;

z kościoła św. Piotra i Pawła do ołtarzów na ulicach: Nowogrodzkiej, Leopoldyny, Wielkiej i Hożej;
 z kościoła św. Jacka (po-dominikańskiego) do ołtarzów w kościołach: św. Franciszka Serafickiego (po-franciszkańskim), N. Panny Marji na Nowem-Mieście, św. Kazimierza (panien sakramentek) i do własnego ołtarza na skwerze na Nowem-Mieście.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Walka pomiędzy protestantyzmem a katolicyzmem, prowadzona aż—we wnętrzu Afryki, przybrała rozmiary niezmierniey srogości i zażartości. I istotnie być inaczej nie mogło. Potrzeba zauważyć, że walka owa, toczona w Ugandzie, postawiła przeciwko sobie plemiona dzikie, ledwie z pogaństwa wydobyte i do wyznań chrześcijańskich nawrócone. Wiadomo, że nowi prozelici bywają najskłonniejsi do fanatyzmu. To też walki owe toczą się z prawdziwym fanatyzmem i pochłonęły już tysiące ofiar. Według otrzymanych świeżo przez misję katolicką „białych braci” w Mechlinie wiadomości z nad jeziora Wiktorja Nyanza, w samych nurtach jego utonęło przeszło 5,000 ludzi, a ile zmiotły kartaczownicę kapitana Lugarda? Są to wypadki oplakania godne, na które rumieni się cywilizacja, tak fałszywych znajdując apostołów w Afryce. Gdyby nie samolubstwo pobudek politycznych, nawrócenie ludności, zamieszkującej olbrzymie terytorja Wielkich Jezior afrykańskich, nie wytoczyłoby tak obfitych strumieni ciepłej krwi ludzkiej. Angielska kompanja wschodnio-afrykańska, otrzymawszy glejt o szerokich pełnomocnictwach od rządu, rozpoczęła gospodarstwo swoje we wnętrzu Afryki od zamiaru zagarnięcia pod władzę swoją re-cte angielską wielkiego państwa Uganda, położonego nad jeziorem Wiktorja Nyanza. Zwerbowano żołnierzy egipskich, którzy pozostali bez zajęć i komendy po ustąpieniu Emina baszy w jego dawnej prowincji ekwatorialnej; na czele tej siły, zaopatrzonej w nową, z Anglii ad hoc przywiezioną broń, postawiono kapitanów armji angielskiej: Lugarda i Williamsa. Oni to rozpoczęli kroki zaczepne przeciwko królowi Mwanga, pozyskanemu przez biskupa Hirtha dla sprawy katolicyzmu, szczepionego tam przezeń z pomyslnym skutkiem pod opieką Francji.

Obszerne depesze streściły nam smutny plon owej walki domowej, jaka rozwinęła się w Ugandzie; daleko wszakże jesteśmy jeszcze od świadomości całej prawdy. Rząd angielski, zainteresowany energicznie przez Francję, wymawia się ciągle jeszcze brakiem dokładnych raportów, co więcej, oświadczenia rządu, złożone d. 9-go b. m. w izbie gmin, a d. 13-go b. m. w izbie lordów, wypierają się bezpośredniej odpowiedzialności za pełne grozy wypadki zaszłe w głębi Afryki, powołując się na pełnomocnictwa kompanji i na to, że kapitanowie: Lugard i Williams, przechodząc w jej służbę, usunęli się z łona czynnej armji, a tem samem nie są odpowiedzialni ani przed ministrem wojny, ani przed naczelnym wodzem. Naturalnie ten punkt widzenia nie może być tolerowany w obliczu prawa narodów: jeżeli Lugard i Williams są winni, natenczas odpowiadają przed kompanją, a jeżeli kompanja jest winna, natenczas odpowiada rząd angielski, który opatrzył ją glejtem i zastrzegł sobie kontrolę. Jeszcze ciemniejszą jest inna strona kwestji. Po wytoczeniu tylu krwi, kompanja angielska zdecydowała się opuścić Ugandę, obliczając się z siłami własnymi, które nie są wystarczające do utrzymania w swoich rękach tak wielkiego terytorjum. Opinia publiczna w Anglii zaniepokoiła się niepomiernie tą szczerą czy obłudną pogroźką, a organ *city* imieniem angielskiego świata handlowego, imieniem wielkich tradycy kolonialnych Albjonu zaprotestował przeciw wrzeczeniu się Ugandy, na wpol już pochwyconej w dłonie. *Times* wskazuje na wielkie zdobycze, jakie w ostatnie kilka lat poczyniły Niemcy na wybrzeżach zanzibarskich. Sytuacja—jak ją maluje organ *city*—była tam bardzo podobną do sytuacji w Ugandzie. I tam niemiecka kompanja wschodnio-afrykańska okazała się za słabą do utrzymania porządku w nabytych terytorjach; groziła im zupełna anarchia. Wówczas rząd niemiecki przejął na siebie prawa kompanji i dzisiaj *Deutsch Africa* stanowi potężną kolonję państwową. Toż samo Anglija powinna uczynić z Ugandą. Wycofywanie się z terytorjum Wielkich Jezior w chwili, kiedy Francja zagarnia środkowy Sudan, a Kongo dociera do górnego Nilu, byłoby zaparciem się całej przeszłości i wyrzeczeniem się najżywośniejszych interesów.

4) **U ŹRÓDŁA.**

Z upoważnienia autora przedruk z *Biblioteki Warszawskiej*.

(Dokończenie.)

Więc gdy, po powrocie do domu, zostawiono nas samych, wypowiadałem się jej z moich myśli. Słuchała z ogromną radością. Zauważyłem, że nietylko sam projekt, ale nawet narada nad nim, mająca urok spisku między zakochanymi, zachwyca ją prosto. Chwilami miała taką minkę, jak dziecko, któremu odbiegają, że jakaś nadzwyczajna zabawa już niedługo się odbędzie—i nie mogła się powstrzymać od tańcowania po pokoju. Tego wieczora jednak nie wspominaliśmy o tem, natomiast przy herbacie opowiadałem o moich nadziejach na przyszłość i o drogach, które się przede mną otwierają. Rodzice słuchali mnie tak, jakby te nadzieje były już spełnione. Gdybym mógł przypuścić, że ci ludzie gołębiej prostoty czynią coś przez politykę, musiałbym przyznać, że to jest najlepsza polityka, albowiem, widząc ich wiarę i ufność, powiedziałem sobie: nie zrobię wam zawodu, choćbym miał głowa nałożyć.
 Wyszedłem późno. Tola wybiegła za mną i jeszcze w przedpokoju powtarzała półgłosem:
 — Dobrze! dobrze! Po co marudzić? nie lubię marudztwa! dobrze! dobrze! Boję się tylko mamy, bo mamie będzie chodziło o wyprawę.

Niebardzo istotnie rozumiałem, dlaczego się robi wyprawę, skoro panny muszą przecie, i jako panny mieć pewien zapas ubiorów; ale, swoją drogą, wszystkie tego rodzaju wyrazy, stwierdzające niejako, że nie śnię, że się naprawdę z Tola żenie, uszczęśliwiały mnie do wysokiego stopnia. Wracając do domu, powtarzałem mimowoli: wyprawa! wyprawa!—nie przewiduję, by z jej powodu mogły wyniknąć jakieś poważne trudności. Widziałem jednak oczyma duszy mnóstwo sukienek jasných, pstrych, ciemnych i kochałem się w każdej po kolei. Przyszło mi wówczas na myśl, że i mnie wypada urządzić dom na przyjęcie Toli. Znajdowałem nową rozkosz w tej myśli. Brakło mi trochę pieniędzy, ale postanowiłem mimo tego urządzić wszystko jaknajprędzej. W nocy nie mogłem spać, albowiem miałem pełną głowę sukienek, szaf, stolików, krzesel i t. d. Dawniej nie spałem ze zmartwienia, potem ze szczęścia.

Nazajutrz byłem u stolarza. W lot zrozumiał o co mi chodzi. Pokazywał mi rozmaite meble, na których widok urzałem dotykalnie moje przyszłe pożycie z Tola. Nibym także to wszystko wiedział, ale dostawałem bicia serca. Stolarz radził ściany pomalować, bo papierowe obicia musiałby schnąć długo. Uczynny ten człowiek obiecał mi za odpowiedniem wynagrodzeniem sam się ten zająć. Poszedłem od niego do dwóch kolegów, z którymi żyłem najbliżej, prosić ich na družbów. Z rodziny nie miałem żywego ducha. Życzenia ich i uściski pomieszały się w głowie mojej z innymi wrażeniami i utworzyły prawdziwy chaos.

— Tola zastałem w salonie. Ledwie mi zdążył ucałować jej ręce, wspięła się na palcach do mego ucha i szepnęła jedno słowo:
 — Pozwolili!
 Ostatni cień na mojem szczęściu zniknął. Od Toli biła również radość, jak światło. Poczuliśmy chodzić po pokoju pod rękę i rozmawiać. Opowiadała mi, jak się wszystko odbyło.
 — Mama z początku powiedziała, że jest to rzecz niemożliwa, a potem mówiła tak: „Ty nawet nie rozumiesz, jak dalece to nie wypada, żeby paniene było pilno do wesela...” Wtedy ja odpowiedziałam, że nam obojgu pilno. Mama zaczęła podnosić oczy do sufitu i ruszać ramionami, a ojciec, śmiejąc się, przygarął mnie do siebie i zaczął całować w głowę, a nawet po rękach, mama zaś powiedziała: „Tyś zawsze był dla niej słaby—a trzeba przecie trochę i na świat uważać.”
 Dopiero tatuś odpowiedział: „Świat! świat!... Świat im nie da szczęścia, tylko sami je sobie dadzą; i tak zrobiliśmy wszystko światu na opak—niechże będzie do końca tak samo. Teraz jest post—ale zaraz po świętach mogą się pobrać, a wyprawę później się dokończy.”
 Mama ustąpiła, bo ojciec zawsze na swoim postawił... (Pewno i pan taki będzie). Zaczęłam też tak mamę ścisnąć, że nie dałam jej przyjść do słowa. Później dopiero powtarzała: „wszystko po warjacku!” Ale ostatecznie postawiłam na swoim. Czy pan zadowolony?
 Byłem tak zakochany, czy tak nieśmiały, że nigdy dotąd nie zdobyłem się na chwycenie jej w ramiona. Teraz po raz pierwszy chciałem ją objąć, ale ona usunęła się lekko, mówiąc:

Depesze stręciły nam już w ogólnych zarysach przebieg i wynik wtorkowych wyborów belgijskich. Wybierano w tym dniu pamiętnym współcześnie do senatu i izby deputowanych, które połączyć się mają w konstytuante dla uchwalenia rewizji konstytucji belgijskiej z r. 1830-go. Wiadomo, że pobudkę do podniesienia całej kwestji rewizyjnej dała ludność robotnicza Belgji, która z rosnącą z każdym dniem energją zaczęła domagać się rozszerzenia prawa wyborczego w duchu powszechnego głosowania. Belgja liczy obecnie wszystkiego 130,000 wyborców. Inicytywę z tego obozu wyszła pochycili radykaliści z Pawłem Jansonem na czele i po kilku latach zdolali ostatecznie wymóżyć na katolicko-zachowawczej większości parlamentu oswojenie się z myślą rewizji konstytucji, aczkolwiek nie z myślą powszechnego głosowania.

Przeciw tej demokratycznej instytucji, mogącej łatwo wyrodzić się w rząd gminu, protestują nietylko konserwatyści belgijscy, ale nawet przerniejsi męczowie stanu liberalnego wyznania, jak: Frère Orban, ostrzegający przed socjalizmem. Wynik wyborów wtorkowych był o tyle korzystnym dla zjednoczonych stronnictw liberalnych (radykalna „Liga” i umiarkowana liberalna Association, że skutkiem odzyskania przez liberalów trzynastu mandatów w Brukselli katolickiej i konserwatyści tracą większość $\frac{2}{3}$ głosów w obu izbach parlamentu, a tem samem i w konstytuancie.

Senat, liczący 76 członków, składał się dotąd z 21 liberalów, a 55 katolików; izba deputowanych, licząca 138 członków, z 44-ch liberalów, a 94-ch katolików. Obecnie aczkolwiek wybory ścisłejsze jeszcze nie wydały ostatecznego wyroku—jest już rzeczą pewną, iż senat będzie liczył co najmniej 30-tu liberalów, a izba co najmniej 54-ch. I tu i tam większość katolicka-zachowawcza utraciła potrzebne do uchwalenia rewizji konstytucyjnej w swoim duchu $\frac{2}{3}$ głosów. Potrzeba będzie wejść w kompromis z liberalizmem. Być może, że idea powszechnego głosowania z pewnemi zastrzeżeniami zdobędzie sobie grunt w Belgji.

Br. Z.

Odnowa „Zochowska”.

(Art. nad.)

Zawiadomieniem na czas o pojawieniu i rozwoju ospy naturalnej, pierwotnej (*cow-pox*) na krowach w „Zochach”—oddala pani Elżbieta Choromańska ważną przysługę nauce doświadczalnej i sprawie lepszego zabezpieczenia rzesz od ospy naturalnej ludzkiej.

W imieniu tych rzesz pozwalam sobie ponieść jej wyrazy uznania i podziękii, za rozumną czynność na pięknym posterunku kobiety-ziemiarki.

Limfy ospy ochronnej krowiej, zebrane w „Zochach” w chwili dojrzewania fizjologicznego d. 27-go kwietnia r. b. wykazały, po wypróbowaniu ich, podatność do hodowlanego ich rozmnożenia na cele praktyki szczepień ochronnych.

O wynikach prób specjalnych ogłaszamy, współcześnie, w prasie lekarskiej (*Medycyna* nr. 25) rela-

cję; streszczeniem tej relacji na tem miejscu służymy sz. inicyjatorce i ogółowi:

Od chwili zebrania wykultu ospy rodniej krowiej w „Zochach” do 18-go maja, t. j. przez trzy tygodnie, przeprowadzane były prace doświadczalne laboratoryjne, jak również wypróbowywaną była siła reakcji poszczepiennej tegoż wykultu na zwierzętach i ludziach.

Demonstracja wyników miała miejsce d. 18-go maja wobec gremjum naukowego i lekarsko-urzędowego, poczem, częścią limfy z „Zoch” zachowaną na cel użytkowy, zaszczerpione zostało pierwsze ciele—na materiał podstawowy dla szczepień dalszych.

Prawidłowo przyjęty materiał pierwotny na tem pierwszym cieleciu i zebrany, a następnie szczepiony ludziom, dał na nich zjawiska i charaktery przyjęć ochronnych typowych i skonstatowanych, jako takie, w zakładzie moim, oraz w zakładzie hodowli limf dla potrzeb armji, na co lekarze delegowani *ad hoc* zażądali i otrzymali, część kontrolowanego przez nich na pierwszym cieleciu zbioru.

Z następnych cielec zbieramy na szerszą już miarę materjał, oraz szczepimy nim w zakładzie, zbywamy i rozsyłamy.

Rzetelnie i dowodnie przekonani o potrzebie częstych odnow generacji ospy ochronnej, znajdujemy, że błędem jest przekonanie teorii o wyjątkowości zdarzeń ospy rodniej na krowach: ospa krowia u nas, czy to sporadyczna, czy epizotyczna, jest prawie tak częstą chorobą jak ospa ludzka u ludzi; przebiega jednak łagodnie, nie bywa meldowaną i jako taka, uchylać się może i uchyla od poważniejszej kontroli, nawet od kontroli klinicznej instytucji weterynaryjnych. Szukać jej należy oraz znaleźć u ognisk chowu rogacizny, a więc i adresować o odnośne zawiadomienia do naszych ziemianek i ziemian, którzy wybornie dagnozują krosty ospowe i odróżniają od nieospowych na wymionach krów, gdzie przylroda postaciuje ospę charakterystycznie od wszelkich ilustracji sztucznych, nawet angielskich.

Dr. Tymoteusz Stepniowski.

Oton I-szy.

Gdy na kilka tygodni przed tragicznym zgonem Ludwika II-go jedno z pism wiedeńskich wystąpiło z wiadomością o nagłym wybuchu obłąkania u nieszcześliwego monarchy, wnet posypały się urzędowe zaprzeczenia, utrzymujące, jakoby król bawarski najnormalniejszym był człowiekiem. Niebawem przekonano się, ile zaprzeczenia te słuszność za sobą miały.

Ta sama historia powtarza się obecnie ze względu na osobę Otona I-go.

Złym, bardzo złym jest stan króla. Jeszcze przed miesiącem zagadką był dla otoczenia. Z zupełnej apatii odzyskał nagle samowiedzę bytu i stanowiska, poznawał otaczające go osoby, zdawał sobie sprawę z wysokiej godności swojej, o której nie miał pojęcia w chwili, gdy losy tron i koronę oddał w ręce. Gdy pewnego razu, w epoce owego polepszenia, jeden z szambelanów zapytał króla, czy nie uważałby za stosowne odbycie podróży do okolicy i pokazanie się ludowi, odparł Oton ze smutkiem:

Sam pilnowałem malowania pokoi. Z powodu pogody schło wszystko w mgnieniu oka. Sypialny kazałem pomalować różowo.

Z każdym dniem kochałem Tolinkę więcej. Teraz byłem pewny, że, gdyby nawet zmieniła się, gdyby nawet zbrzydła, powiedziałbym sobie: dotknęło mnie nieszczęście, ale kochać-bym jej nie przestał. Oczłowiek w takim stanie oddaje się do tego stopnia kobiecie kochanej, że nie wie, gdzie się kończy jego ja.

Często bawiliśmy się jak dzieci; czasem przekomarzaaliśmy się ze sobą. Gdy naprzykład, przyszedłszy rano, zastałem ją samą, zaczynałem rozpatrywać się po pokoju, niby jej nie widząc—i szukać, i pytać: „Niema tu kogo zakochanego?”—a ona, rozglądając się po kątach i trzęsąc swoją jasną główką, odpowiadała: „Nie! chyba niema!..”—A ta panielka?—Ta, to może trochę!—Po chwili zaś dodawała, szepcząc: A może i bardzo!

Nowe uczucie wplotło się teraz w moją miłość. Oton nietylko Tolę kochał, ale ją polubił nade wszystko. Przepadałem za jej towarzystwem. Mogłem spędzać z nią całe godziny na rozmowie o byle czem. Czasem rozmawialiśmy i poważnie o naszej przyszłości, choć wogóle unikałem wszelkich roztrząsań i teorii na temat, jakim małżeństwo być powinno. Myślałem bowiem tak: czemu mam zamykać w powzięte z góry formuły to, co powinno wynikać samo przez się z miłości? Kwiatom nie potrzeba także wykladać teorii, jak się kwitnie.

Wielki piątek przeszedł cichy, posępny. Na uli-

— Chętnie wyjechałbym do Monachjum, lud mój jednak pragnie oglądać króla zdrowego, a ja chory jestem. Tak, tak, chory jestem, objawy obłąkania nie opuszczają mnie.

Innym razem tak gwałtownie domagał się wyjazdu do Monachjum, iż dla uchronienia go przed zbytecznym wzburzeniem, poddano się jego żądaniu. Król wsiadł do pojazdu w towarzystwie lekarzy i szambelana, otoczony strażą, poprzebieraną w liberję i ruszono w drogę. Mijawszy park, wjechało na łąkę, zasianą niezapominajkami, na której Oton kazał stanąć i ją zbierać bukiet dla matki z ulubionych jej kwiatów. Z wycieczki tej, zupełnie wyczerpanego na siłach, odwieziono go do rezydencji, gdzie, przyszedłszy do siebie, nie pamiętał już ani o Monachjum, ani o godności swojej, ani o poddanych.

Jak dawniej, tak i obecnie wzbrania się uporczywie przyjmować pożywienia. Aby go do tego przynaglic, używać trzeba podstępów.

Szambelan w towarzystwie lekarza zasiadają do stołu, na którym znajduje się i nakrycie króla. Jednocześnie z potrawami, przed pustym talerzem Otona, stawiają pudełko wypełnione papierosami. Na widok ulubionego przysmaku, chory, nie zważając na otoczenie, jednym skokiem rzuca się ku stołowi z zamiarem pochwylenia papierosów, w tej samej jednak chwili lekarz nakrywa je serwetą, a spoglądając na króla ostro, odzywa się do niego poważnie: „Wasza królewska moc, najpierw jedzenie, a potem papierosy.”

Rozkazowi temu chory poddaje się zawsze, czempredziej załatwia się z potrawami, potem zaś chwyta papierosy i ucieka z niemi z pokoju.

Obecnie nastąpiło znaczne pogorszenie, stan króla zdaje się nie dopuszczać więcej nadziei utrzymania go czas dłuższy jeszcze przy życiu; silny jego organizm niknął zaczyna, i jeżeli lekarzom nie uda się wzmóc go skutecznie, zmiana tronu w Bawarji rzeczą jest bliższej przyszłości.

(—)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— *Kiewskie słowo* donosi, iż w oczekiwaniu na cofnięcie zakazu wywożenia zboża, rozpoczęły się na rynkach południowo-zachodnich zakupy, zwłaszcza jęczmienia.

— Dzienniki petersburskie donoszą, iż od 13-go stycznia 1893-go r. wprowadzone będą nowe przepisy, dotyczące handlu spirytualjami.

— *Praw. wiadn.* zamieszcza tekst rozporządzenia o dodatkowym etacie policji m. Warszawy. Rada państwa, roztrząsawszy propozycję p. ministra spraw wewnętrznych, co do zorganizowania dozoru policyjnego w nowoprzyłączonych do m. Warszawy przedmieściach: Nowa-Praga, Szmulowizna, Targówek i Kamionek, zaopiniowała: 1) Projekt etatu przedstawić do Najwyższego zatwierdzenia (zatwierdzony w d. 28-ym marca 1892 r.); 2) Wyasygnować jednorazowo 5,000 rs. na budowę budek policyjnych na przyłączonych przedmieściach; 3) Obliczony zgodnie z etatem dodatkowym policji warszawskiej wydatek roczny rs. 25,147, oraz koszty jednorazowe (punkt I-szy) pokrywać z funduszków m. Warszawy i 4) Wydatki za r. 1891-szy na utrzymanie policji na

cach była mgła i padał drobniuchny deszcz. Chodziliśmy z rodzicami i Tolą po grobach i składaliśmy, co tam które mogło, na tace kwestarek. Tola, czarno ubrana, pogodna, ale pełna spokoju i powagi, wydawała mi się tak piękna, jak nigdy dotąd. Chwilami w mroku kościelnym, albo przy odbłyśkach świec, miała twarz zupełnie anielską. Tego dnia zajączyła się nieco, ja zaś latałem po wszystkich sklepach za starą malagą, którą ktoś doradził jej pić.

Święta spędziłem u rodziców Toli. Nie mając nikogo z własnej rodziny, pierwszy raz zrozumiałem, co to jest mieć swoich drogich i być dla kogoś drogim. W drugie święto wiosna uczyniła się zupełna. Z domem przyszedłem jeszcze przed świętami do jakiegoś takiego porządku. Ogródek zaczął się zielenić, stare czereśnie rozkwitły.

Również jeszcze przed świętami wyszła z druku moja rozprawa doktorska o Neoplatonikach. Tola zabrała się do czytania jej. Biedactwo mrugało oczyma, kręciło główką, ale czytało przez poczucie obowiązku.

A oto cisną mi się do głowy wspomnienia—nie—raczej obrazy naszego ślubu—pomieszane, bezładne, przepelnione wrażeniami, nieco gorączkowe. Widzę wszędy pełno kwiatów, na schodach i w pokojach. W domu bieżanina, przybywanie gości, mnóstwo obcych lub mało znanych, twarzy. W salonie Tola, przybrana w białą suknię z welonem, śliczna jak zjawisko, ale jakaś inna niż zwykle, bardziej urocza, sta, jakby mniej mi bliska. Zostało mi wrażenie jakiegoś pośpiechu i niepokoju. Wszystko, co nat-

wymienionych przedmieściach w sumie rs. 27,457 zatwierdzić.

— *Petersb. wiedz.* donoszą, iż wyjazd p. ministra komunikacyj w celu rewizji kolei i dróg wodnych nie został oznaczony, a w każdym razie nie nastąpi wcześniej, niż pierwszej połowie lipca.

— Wedle doniesienia *Woschodu*, tworzy się w Petersburgu komitet centralny dla wychodźców żydów, zaraz po ogłoszeniu prawideł, dotyczących się tegoż wychodźstwa. Sekretarzem komitetu ma być p. D. F. Feinberg, który w tych dniach powrócił z Paryża. Niebawem, po utworzeniu komitetu, uda się p. F. do gubernij południowych, zwłaszcza do gub. chersońskiej i bessarabskiej, w celu zakwalifikowania tamiecznych rolników żydowskich do wyprawienia ich, jako pierwszych wychodźców, do Argentyny. Wielu żydów, pragnących kupić ziemię w Argentynie na własny rachunek, zwróciło się z prośbą do „Komitetu kolonizacji żydowskiej w Paryżu” o potrzebne im pod tym względem wskazówki i rady. Odpowiedź komitetu brzmi, że do d. 1-go października r. b. komitet nie może udzielić żadnych rad i wskazówek nawet pragnącym nabywać ziemię na własny rachunek.

— Rada państwa w połączonych departamentach ekonomicznym i prawnym, po rozpatrzeniu przedstawienia ministerjum spraw wewnętrznych, postanowiła upoważnić tutejszy magistrat do powiększenia opłaty za karty pobytu na wolny pobyt w mieście Warszawie niestałym mieszkańcom z 30-tu do 50-in kop. na kwartał. Od opłaty tej będą wyłączone tylko te osoby, które posiadają świadectwa od p. oberpolicmajstra, iż ponoszenie dla nich powyższej sumy jest uciążliwe ze względu na stan majątkowy.

— Uczniowie i uczennice konserwatorjum muzycznego, nie biorący udziału w dorocznym popisie, już są na czas feryj letnich zwolnieni.

— W pobliżu ulicy Leszczyńskiej, w miejscu największej głębokości Wisły, z polecenia zarządu Towarzystwa ratowania tonących, ustanowiono posterunek ratunkowy.

— Z powodu kwestji udziału naszych artystów w produkcjach międzynarodowych na wystawie teatralno-muzycznej w Wiedniu p. Kazimierz Zalewski zamieścił wyborne uwagi w *Wieku*, które powtarzamy w nrze dzisiejszym.

— Jak donosi korespondent nasz łódzki, przez środę i czwartek bawił w Łodzi p. Juljan Horet, korespondent paryzkiego *Figara*, wysłany przez redakcję swego dziennika przed 6-u tygodniami w objazd po Europie i Ameryce, celem zebrania materiałów i danych ekonomicznych do przedstawienia i wyjaśnienia stanu obecnego kwestji socjalnej w różnych krajach.

— Przyjechali do Warszawy: r. t. Neihardt z Petersburga, r. t. Czysztowicz z Lublina i naczelnik dyrekcji naukowej łódzkiej rz. r. st. Abramowicz z Łodzi; wyjechali zaś zastępca dyrektora departamentu dochodów niestałych rz. r. st. Witali do Piotrkowa.

pilo po wyjeździe do kościoła, przedstawia mi się w zamieszaniu: kościół, ołtarz, świece przy ołtarzu, po bokach jasne toalety kobiet, zaciekawione oczy, szepty. Klęknąwszy z Tolą przed ołtarzem, podaliśmy sobie ręce, jakby do powitania, i po chwili rozległy się głosy nasze, a brzmiące, jak obce: „ja, biorę ciebie sobie...” etc. Słyszę dotąd organy i ogromnie donośny, nosowy śpiew, który wybuchnął na chórze tak nagle, jak wodotrysk: „*Veni Creator...*” Wyjścia z kościoła nie pamiętam zupełnie, a z wesela tkwią mi w pamięci: błogosławieństwo rodziców i wieczerza. Tola siedziała przy mnie i przypominam sobie, że co chwila przykładała ręce do policzków, które ją paliły bardzo. Przez bukiety na stole widziałem rozmaite twarze, którychbym dziś nie poznał. Pito nasze zdrowie z wielkim brzękiem szkła i z wielkim gwarem. Koło północy zabrałem żonę do domu.

Z tej drogi zostanie mi nazawsze w pamięci wspomnienie jej głowy, opartej o moje ramię i jej białego woalu, pachnącego fiołkami.

* * *
Nazajutrz czekałem na nią z herbatą w jadalnym pokoju, ona tymczasem, ubrawszy się, wyszła drzwiami do ogrodu, ujrzałem ją bowiem przez okno, na tle kwitnących czereśni. Pobiegłem natychmiast za nią, lecz ona, odwróciwszy się, przysunęła głowę do pnia, jakby chcąc się schować przedemną.

Myślałem, że to żarty, więc, zaszedłszy cicho, objąłem ją wpół i rzekłem:

— Dzień dobry. A kto to się chowa przed mężem? Co tu robisz?

Wtem spostrzegłem, że ona zaczerwieniła się na-

— Szambelan Maciej ks. Radziwiłł powrócił w dniu wczorajszym do Warszawy.

— Z teatru.

* Afisze dzisiejsze zapowiadają: w teatrze Wielkim „Królową Sabę”, w Letnim „Zręczność i przekorę” i „Śluby pańskie”, a w Nowym „Dziecię szczęścia” (pierwszy raz).

* Jutro w teatrze Wielkim balet „Pan Twardowski”; po raz piąty od wznowienia.

* Teatr Rozmaitości wystąpi jutro z premjerą.

Będzie nią trzyaktowa oryginalna komedja Zygmunta Przybyłskiego p. t. „Protekcja dam”, grana z powodzeniem na scenach lwowskiej i krakowskiej.

Widowisko rozpocznie komedjka w jednym akcie p. t. „Biała kameleja”.

* Teatr Nowy daje jutro po raz drugi operetkę Millöckera „Dziecko szczęścia”.

* W bieżącym sezonie wznowioną ma być na deskach teatru Wielkiego opera Meyerbeera „Afrykanka”.

Śpiewać w niej będą: panna Lantes, oraz pp. Prévost i Jeromin.

* „Wolny strzelec”, wystawiony z wielkim przepychem, śpiewany będzie raz jeszcze w sezonie bieżącym, mianowicie w poniedziałek, poczem dopiero w jesieni powróci na repertuar.

* W poniedziałek artyści dramatu i komedji, pod kierunkiem p. Ładnowskiego, przystąpią do pełnych prób z melodramatu D'Ennery'ego i Cornon'a „Głośna sprawa”, który wystawiony będzie w piątek przyszłego tygodnia.

Niezależnie od powyższych prób, rozpoczną się również próby pamięciowe z trzyaktowej komedji Michała Wołowskiego „Nasze anioły”, przeznaczonej dla teatru Letniego.

* Dowiadujemy się, że p. Józef Kotarbiński, reżyser repertuaru dramatu i komedji, w dniu jutrzejszym kończy szereg gościnnych występów w teatrze hr. Skarbka we Lwowie, poczem udaje się do Wiednia i Paryża, w celu pozyskania nowości teatralnych dla sceny warszawskiej.

* W dniu wczorajszym, na przedstawieniach w teatrach było osób: w Wielkim 635, Letnim 405, Nowym 352; na koncercie w Dolinie szwajcarskiej 468. W teatrzykach zgromadziło się: w Belle-vue 312, Wodewilu 77, Eldorado 72 osób.

— Przeróbki w teatrze.

Jak już donosiliśmy, począwszy od d. 13-go lipca, widowiska operowe będą na dwa miesiące zawieszzone.

Z czasu tego dyrekcja skorzysta, aby wykonać roboty, których w r. z. nie zdołano wykonać.

Prócz tego, jak słyszeliśmy, postanowiono przerobić galerję tak, by ze wszystkich jej miejsc można widzieć scenę, gdyż obecnie znajduje się tam przeszło sto miejsc, z których, jak sprawdzono, nie widać sceny zupełnie, albo tylko bardzo mało.

Wadę tę usunie podwyższenie rzędu drugiego i dalszych po obu bokach.

Skoro już powzięto zamiar przeróbek w sali, zwracamy uwagę kierowników przebudowy teatru na po-

prawę, że unika mego wzroku i istotnie odwraca się odemnie.

— Co tobie, Tolu? — spytałem.

— Bo ja patrzę... — odrzekła cała zmieszana—że wiatr otrząsa kwiaty z wisien...

— A niech je sobie i porwie — odpowiedziałem—byłeś ty mi zostala...

I przechyliłem jej twarz ku mojej, a ona zaczęła szeptać z przymkniętymi oczyma:

— Nie patrz na mnie, idź sobie...

Ale jednocześnie usta jej wyciągnęły się ku mnie prawie namiętnie, ja zaś wpilem się w nie z uniesieniem.

A wiatr począł rzeczywiście sypać białe kwiaty na nasze głowy.

Zbudziwszy się, ujrzałem gołe ściany mojej izby. Miałem tyfus—i bardzo ciężki. Dwa tygodnie leżałem bez przytomności w gorączce...

Ale i gorączka bywa czasem miłosierdziem bożem.

Oprzytomniawszy, dowiedziałem się, że rodzice panny Antoniny wyjechali wraz z nią do Wenecji...

A ja zaś, samotny jak dawniej, kończę dziwnem może wyznaniem. Oto byłem jednak w moich widzeniach tak niezmiernie szczęśliwy, że, zacząwszy zrazu dlatego tylko pisać, by mi owa ironja życia nie przepadła, zamykam powyższe wspomnienie bez żalu i z dawną wiarą, że ze wszystkich źródeł szczęścia, to, z którego pilem w gorączce, jest najczystsze i najprawdziwsze.

Takie życie, którego miłość, nawet jako sen, nie nawiedzi,—jest jeszcze gorsze.

Henryk Sienkiewicz.

trzebę podwyższenia rzędu trzeciego i czwartego z boku, z kądem scenę widać również bardzo mało.

Przy tej sposobności podajemy myśl, czyby nie warto część łóż pierwszego piętra zamienić na balkon taki, jak na piętrze drugim.

Łoże te świecą prawie zawsze pustkami, a tymczasem doświadczenie z ostatnich miesięcy poucza, że balkon stał się ulubionym publiczności miejscem.

Koszty przeróbki podobnej bardzo małe nie stanowiłyby żadnej zgola trudności.

Wprawdzie i obecnie, gdy krzesła są wyprzedane, można kupować pojedyncze kupony do łóż, jednakże publiczność nie chce kuponów takich kupować, w słusznej obawie, by obok nie usiadł ktoś niepożądany.

— Kolonje letnie.

Wczoraj, o godzinie 7½ rano, w łazienkach akcyjnych na Zjeździe odbyła się kąpiel dziewczynek, jadących do Lesznej.

Przybyło 48 dziewczynek.

Obecnym był lekarz biura, wizytatorka i dwie dozorzynie.

O dwóch dziewczynkach, które do kąpieli mimo wezwania nie przybyły, dozorzynie zaraz po kąpieli zebrały wiadomości.

Okazało się, że dzieci te leżą chore i jechać nie mogą; wybrano w ich miejsce dwie inne.

To też o godzinie 2-jej po południu na dworcu wiedeński przybył komplet 50-in dziewczynek z ojcami i matkami.

Przy sprawdzaniu tożsamości dzieci, z których każde miało kartę wzywającą przy sobie, czynnymi byli, oprócz lekarzy biura kolonij, wizytatorka i dozorzynie.

Obecnymi również byli niektórzy członkowie komitetu.

Główna opiekunka kolonji w Lesznej, która kolonję tę stworzyła i wyłącznie ją utrzymuje, pani Janowa Bersohnowa, zajęła się osobiście zaopatrzeniem dzieci w brakujące im części odzieży, a na drogę suto obdarzyła piernikami.

Pan Brandel fotografował grupę osób w chwili wsiadania dzieci i ich pożegnania u drzwi wagonu z rodzicami.

Dzieci w liczbie 50, z dwiema dozorzyniami, zajęły osobny wagon klasy trzeciej, wyłącznie na ich użytek przez zarząd kolei wiedeńskiej oddany.

Dzieci po większej części pierwszy raz używały uciechy jazdy koleją, to też radości i śmiechu było bez miary.

Gromadka życzliwych kolonjom była bardzo nieliczna, zwłaszcza dzieci nie widzieliśmy prawie wcale.

— Nowa linja.

Od kilku dni, z przyczyny robót kanalizacyjnych na Lesznej, tramwaje, dążące ku rogatce wolskiej, przechodzą ulicami: Mirowską i Chłodną.

Linje zbudowane tymczasowo są jednotorowe i posiadają kilka bocznic do wymijania się wagonów.

Wobec podobnego urządzenia, komunikacja odbywa się na powyższych ulicach powolnie i z przerwami.

— Zgromadzenie kucharzy.

Pojutrze w lokalu urzędu na Krakowskim-Przedmieściu, odbędzie się sesja wyborcza na starszego i podstarszego w zgromadzeniu kucharzy warszawskich.

Urząd starszych za czas swojego urzędowania rozesłał członkom sprawozdanie rachunkowe za okres trzechletni, z którego okazuje się, że dochód od majstrów wynosił: opłata za tytuł majstra 873 rs., z dobrowolnych ofiar 3,426 rs. ze składek rocznych 1,134 rs., z patentów 700 rs., za druki książeczek pryncypałów 64 rs., z innych źródeł 446 rs., z rekomendacji pracy 203 rs. 25 kop., ze sprzedaży kuponów od listów zastawnych 302 rs. 59 kop., z zamiany wylosowanych listów 50 rs. 23 kop., z procentu od kapitału 3,600 rs. złożonego w Banku handlowym 25 rs. 65 kop.; ogółem zatem wpływy wynosiły 7,279 rs. 57 kop.

Wpływ od podręcznych kucharzy wynosił: za wypis 312 rs., z dobrowolnych ofiar 416 rs., ze składek rocznych 493 rs., z patentów 365 rs., z lady 312 rs.; ogółem 1,898 rs.

Z zapisu uczniów wpłynęło 177 rs.

W ogóle dochód za lat trzy wykazano w sumie 9,354 rs. 57 kop.

Wydatki w tymże czasie wynosiły 3,319 rs. 52 kop. (w tej sumie 125 rs. 60 kop. na utrzymanie chorych w szpitalach).

W kasie zgromadzenia znajduje się w listach likwidacyjnych 4,326 rs. 77 kop., gotówką 1,708 rs. 27 kop.

Zaległości za ubiegłe trzy lata wynoszą: od pryncypałów 3,811 rs. i od podręcznych 802 rs.

— U letników.

Rozpowszechniający się zwyczaj spędzania upa-

łów na letnich mieszkaniach wpływa na rozrost tych ostatnich.

Jednocześnie wszakże rosną i słuszne wymagania letników.

Dawniej najmowano zwykle cztery puste kawy; obecnie o mieszkaniu bez jakiegoś takiego umeblowania nikt słuchać nie chce, a właściciele willi, którzy żądania tego rodzaju uznawali przedtem za zbyteczne roszczenia, zaopatrują dziś z dobrej woli każde mieszkanie w sprzęty pierwszych potrzeb.

To samo stosuje się i do wymagań estetycznych.

Małe parki angielskie, gazony, kwietniki, stanowią dziś niezbędną ozdobę każdego z domków letnicznych, a właściciele, łożąc na ten cel nieraz wcale poważny wydatek, rozumieją, iż jest to nakład, który się sowsicie oplaca.

— Na powiślu.

Zachowanie się młodzieży wyrobniczej w anie świąteczne na bulwarach nadrzecznych wymaga bardziej doboru.

W dniu wczorajszym kilku wyrostków mocując się spadło ze stromego wału i gdyby nie pomoc osób starszych, wpadłoby do Wisły.

O godz. 7½ po wale warszawskim jakiś boby jeździec galopował na koniu, potrącając i strasząc przechodniów.

Dość należy i niesforne sceny kąpielowe, odbywające się wzdłuż brzegu, licznie odwiedzanego przez publiczność.

— Ze schodów.

Zamieszkały przy ul. Długiej, Julian Biezan, rzeźbiarz, idąc po schodach w domu pod № 6-ym przy ul. Miodowej, upadł tak nieszczęśliwie, iż prócz wywichnięcia ręki, poniósł obrażenia poważne, gdyż uderzył głową o butlę szklaną, stojącą w sieni.

Poszwankowanego odwieziono do szpitala św. Ducha.

— Podrzucenie.

W bramie domu przy ul. Marszałkowskiej pod № 69-ym znaleziono niemowlę płci męskiej, około 2-ich miesięcy liczące.

Odesłano je do domu podrzutek przy szpitalu Dzieciątka Jezus.

— Rozbiegane konie.

Zaprężone do beczki strażackiej konie rozbiegły się na ul. Elektralnej, szercząc popioch pomiędzy przechodniemi.

Powozący beczka strażak, Julian Kapuściński, spadł z koła i odniósł dotkliwe obrażenia nóg i głowy.

Poszwankowanego odwieziono do koszar, konie zaś zatrzymano bez wypadku.

— Pokasanie.

Pies, należący do Józefa Lejkina, zamieszkałego przy ul. Sołnej pod № 15-ym, rzucił się na Leona Lindego, przy tejże ulicy pod № 8-ym mieszkającego, i pokasał go dotkliwie w nogę.

Pokasanemu udzielono pomocy natychmiastowej, psa zaś oddano pod obserwację.

— Zbrodnia.

W krzakach, około kościoła katolickiego na Pradze, znaleziono zwłoki dziewczynki 5-miesięcznej z widocznymi śladami zaduszenia.

Sledztwo rozwinięto.

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 19-go czerwca, o godz. 4-ej po południu, na polu mokotowskim, odbędą się siódme wyścigi konne.

— D. 19-go czerwca, o godz. 9-ej zrana, w szkole realnej Pankiewicza odbędzie się egzamin praktykantów handlowych, zapisanych d. 16-go i 17-go czerwca do szkoły niedzielno-handlowej.

— D. 19-go czerwca, o godz. 1-ej po południu, nastąpi wyjazd na Bielany statkiem M. Fajansa członków Stowarzyszenia wzajemnej pomocy subjecktów handlowych wyznania mojżeszowego.

Z powodu wystawy wiedeńskiej.

I.

Przeszło miesiąc już upłynął od chwili otwarcia wystawy muzyczno-teatralnej w Wiedniu. Z jakiej przyczyny i z czyjej inicjatywy powstała ta wystawa, jest rzeczą obojętną; faktem jest tylko, że zaproszono do współdziałania całą Europę cywilizowaną i że potworzyły się komitety, mające reprezentować interesy swoich współziomków na wystawie.

Każdy naród dostał tam swój kącik, w którym mógłby pomieścić okazy swoich zdobyczy artystycznych, a więc pamiątki po wirtuozach, których wydał, dzieła ich, o ile możliwości, w najzupełniejszych zbiorach, posagi, czy portrety najwybitniejszych przedstawicieli sztuki, plany teatrów, wreszcie jaki taki rys historyczny rozwoju sztuki w danej narodowości.

Jeżeli zwiedzająca publiczność jakikolwiek pożytek ma odnieść z takiej wystawy, to w oddziałach narodowych powinna się dowiedzieć choćby najtrębszej historii sztuki w danym narodzie i zyskać jakieś pojęcie o obecnym stanie tejże sztuki, oraz jakich miała i ma najwybitniejszych przedstawicieli. To, zdaje się, jest jedynym celem stałej wystawy okazy, w odpowiednich działach pomieszczonej. Na wystawie wiedeńskiej jest jednak oprócz tego teatr i hala koncertowa, do międzynarodowego turnie-

ju muzyki, poezji dramatycznej i aktorskich zapasów przeznaczonych.

Zdaje się rzeczą prostą, że komitety narodowe miały przed sobą zadanie podwójne: zakrzępienia się około zebrania materiału na wystawę stałą i urządzenie przedstawień i koncertów w halli, ściśle obliczwszy środki i siły, jakimi rozporządzać mogą. Pół roku przeszło przed otwarciem wystawy sformowały się komisje, miały zatem dosyć czasu do ułożenia sobie programu i porozumienia się z siłami artystycznymi, któreby do udziału w nim zaprosić pragnęły.

Z natury rzeczy do komisji takich wejść musieli przedewszystkiem mecenasi sztuki narodowej, ludzie dobrej woli, bardzo zamożni, a do ofiarności skłonni, którzyby niedobór, zawsze możliwy w tego rodzaju przedsięwzięciach, z własnej kieszeni pokryć byli w stanie — i znawcy sztuki, dokładnie obznajmieni równie z jej przeszłością, jak stanem obecnym — którzyby pracę i erudycję swoją w ofierze sztuce krajowej ponieść chcieli. Z takich czynników sformowana komisja powiedziała sobie prawdopodobnie: rozwój muzyki w naszym kraju zaczyna się w epoce takiej i takiej, pierwszym wybitnym kompozytorem był ten, pierwszym znakomitym wykonawcą tamten, mieliśmy następnie kompozytów takich, a takich znowu artystów-wykonawców, więc co się da ze spuścizny po nich zebrać, wystawimy w porządku chronologicznym w naszym oddziale.

Sztuka teatralna rozwijała się od roku tego, pierwsze dzieła oryginalne powstają w takiej chwili, teatry stałe otwarto wtedy, aktorzy najwybitniejsi byli tacy, autorowie tacy — a w obecnej chwili mamy takie teatry, takich autorów, takich artystów.

Oto ludzie, oto ich dzieła, oto przybytki sztuki, pamiątki przeszłości i stan obecny. Co się da, zbieramy na wystawę i w porządku chronologicznym przedstawiamy publiczności międzynarodowej, a jeśli reprezentujemy narodowość o języku mało wśród obcych rozpowszechnionym, dajemy treściwe objaśnienia w przewodniku drukowanym i w ustnych wykładach, w językach dla zwiedzających dostępniejszych, a więc po francuzku, po niemiecku, po angielsku, stosownie do przewagi gości wystawę zwiedzających. Zdaje się, że plan ten prosty i logiczny nie mógłby się spotkać z nieczyją opozycją, o ile wystawa międzynarodowa ma mieć jakiś cel poważniejszy i jakieś zadanie kształcące za rezultat sobie stawia.

Przedstawienia teatralne lub koncertowe, to znowu co innego.

Każdy, kto się w życiu dotknął czy to teatru, czy jakichkolwiek produkcji artystycznych, na siłach zbiorowych opartych, wie dobrze, jak tu daleko od projektu do wykonania, jak największa energia rozbić się może wobec nadmiernych wymagań czyichś, drobnych ambicji zdrażnionych, przeszkód złej woli, albo nawet wypadków losu, których przewidzieć nie sposób. Tu żadna logika nie pomoże, rachunek prawdopodobieństwa nawet zawiedzie.

Aby stanąć do takich zapasów, trzeba znać najdokładniej siły, jakimi się rozporządza, a oprócz tego wiedzieć dobrze, że się ma fundusz dostateczny na zdobycie wszystkiego, co za pieniądze zdobyć można, nie oglądając się na możliwe straty. Obliczywszy się dokładnie równie z siłami artystycznymi, jak z funduszami, poznawszy dobrze grunt, na jakim się działać będzie i na jakie powodzenie rachować można w granicach między *minimum* a *maximum* współdziałania publiczności, każdy komitet powinien był powiedzieć: tyle dam przedstawić w teatrze, tyle koncertów biorę na swój rachunek. Wolno mu było przecie żadnej nie składać deklaracji, tłumacząc się łatwo, że kraj za biedny, aby podobne ryzyko ponosił, a ofiarność jednostek nie starczy. Zresztą mogą być narodowości, nie mające faktycznie z czem się produkować, albo nie uznające, żeby grunt wiedeński był dla nich odpowiedniem polem popisu.

Kazimierz Zaleski.

ZE ŚWIATA.

× Z Krakowa donoszą nam pod d. 17-ym b. m.: „Procesje Bożego Ciała, z wielką zazwyczaj obchodzone uroczystością, nie odbyły się wczoraj po miesiącu, lecz tylko wewnątrz kościołów, z powodu ulewnej deszczu, przez cały dzień padającego. — W środę w kościele „na Piasku” odbył się ślub artysty-malarza Władysława Pochwałskiego, profesora tutejszych t. zw. kursów dopełniających dla kobiet (brata Kazimierza), z panną Jadwigą Zathejówną, córką dyrektora wyższej szkoły realnej, dra Hugona Zatheya. — Pomimo zapewnień dzienników o licznych jeździec na wyścigi, dziś jeszcze, w przededniu pierwszego dnia, oznaczonego na ową zabawę, hotele nie są zapełnione, kupecy uskarżają się na zastój i wogóle ani w teatrze, ani w miejscach zebrań publicznych nie znać obcych twarzy. — Komisja przemysłowa miejska mianowała delegatami na obrady, odbyć się mające w Lwowie w sprawie urządzenia wystawy krajowej w r. 1894-ym, pp. dra Borońskiego i Rzacę. Przemysłowe sfery Krakowa raadyby były wziąć udział w projektowanej wystawie”

× Grand Prix. Kilka tu jeszcze szczegółów dodajemy, dotyczących paryżkiego „grand prix”; Od czasu założenia tej nagrody francuzi zdobyli ją 16 razy, Anglicy 10, raz jeden węgier Baltazzi i raz jeden yankees Keene. Co do właściciela „Reuila”, zwycięzcy w biegu tegorocznym, Edwarda Blanca, przypominać, iż jest synem założyciela domu gry w Monte Carlo, a powodzi mu się na turfie niezwykle, obok bowiem weterana sportowego, on jeden pochwalić się może trzema wielkimi nagrodami. Co prawda, wcześniej zaczął, jeszcze bowiem w szkołach będąc, utrzymywał pod cudzym nazwiskiem stajnię wyścigową. W dniu zyskania pełnoletności wystąpił pod własnymi barwami i debiutował zwyciężem „grand prix” na „Nubienné”. Obecnie liczy szwagier Bonapartych i Radziwiłłów 35 rok życia, niejedno jeszcze zapewne czeka go na torach zwycięstwo. W r. b. w czasie rozgrywania „grand prix” czynnych było w totalizatorach 1,900 urzędników Jockey-Clubu przed 530 okienkami przyjmującymi i wydającymi pieniądze. Około pół miliona fr. zebrano za bilety wejścia, totalizator zaś obrócił sumą 3,360,120 fr. Osób znalazło się na placu 104,064, pojedźców zaś 1,658, tych ostatnich, licząc z oczekującymi przed wjazdami, zebrało się około 20,000. Utrzymują, iż porażka zrebceń barona Schicklera „Fra Angelico” i „Chêne-Royal” winą jest dosiadających konie te dżokejów, którzy zbyt ufali w zwycięstwo swoje. Zdobyć nagrody przez „Reuila” również zasługą ma być Toma Lane, który w ostatniej chwili pchnął konia naprzód zręcznie.

× Wędrowka komety. W konstelacji „Wielkiej niedźwiedzicy” znajduje się obecnie kometa t. zw. „Winneckiego”, która w d. 8-ym lipca odznaczać się ma około 80 razy silniejszym światłem, niż w chwili jej odkrycia. Prawdopodobnie jest więc bardzo, iż w pierwszej połowie tego miesiąca widzialna będzie golem okiem, ale już w konstelacji „Bliźniat”, ku której wędruje. Podąży następnie w stronę południowej półkuli i tam zniknie nam z oczu.

BANKI MYDLANE.

Także ogłoszenie...

„Człek potulny, którego teściowa mieszka w Ameryce, poszukuje posady kasjera.” *

W księgarni.

— Chciałabym kupić książkę dla dzieci

— Służę pani. Oto jest... Prześlizgnę... nawet z obrączkami.

— Ależ na tych obrazkach niepodobna odróżnić mężczyzn od kobiet.

— Właśnie... Przecież to książka dla dzieci...

— Dziś, w trzecim dniu ciągnięcia 5-jej klasy 158-jej loterii klasycznej Królestwa Polskiego, główne wygrane padły, jak następuje: nr. 2456 rs. 4000 u kolekt. Dupliskiej w Warszawie; nr. 2050 rs. 2000 u kolekt. Ternawskiej w Marjampolu; nr. 18,640 rs. 2000 u kol. Gedroyé w Warszawie; nr. 1276 rs. 1000 u kolekt. Landgraf w Suchedniowie; nr. 5596 rs. 1000 u kol. Ludwiki Kalinowskiej w Warszawie; nr. 8842 rs. 1000 u kolekt. Iwanow w Warszawie; nr. 12,021 rs. 1000 u kol. Wandy Węgierskiej i Rejchera w Warszawie. Po rs. 400 wygrały nra: 2914, 7256, 8394, 8973, 15,966, 18,819, 18,874, 19,276, 21,372 i 22,717.

NEKROLOGJA.

+ Dnia 15-go czerwca r. b. zmarł w Petersburgu

ś. p. KAZIMIERZ książę ŚWIATOPEŁK-MIRSKI.

Sprowadzenie zwłok do Warszawy nastąpi w poniedziałek. O dniu nabożeństwa i pogrzebu będą ogłoszenia. —2864

†

Ś. P.

WANDA SZULCÓWNA,

córka Oswalda i Ludwiki ze Schmidtów, po długich i ciężkich cierpieniach, zasnąła w Bogu dnia 15-go czerwca 1892 r., w 21-jej wiosnie życia.

W ciężkim żalu pozostali rodzice i rodzeństwo zapraszają krewnych, przyjaciół i życzliwych na wyprowadzenie zwłok w dniu 19-ym czerwca, to jest w niedzielę, o godzinie 5-iej po południu z domu przy ulicy Długiej № 61, na cmentarz ewangelicko-anglikański. —946

Ś. P.

Karolek Luniewski,

syn Marji z Boglewskich i Tymoteusza, przeżywszy lat 2 i miesięcy 8, zmarł w Korytnicy, gub. siedleckiej dnia 12 czerwca 1892 r., pozostawiając w nieutulonym żalu rodziców i siostry. —944

† W dniu 20-ym czerwca, to jest w poniedziałek, jako w smutną rocznicę śmierci
ś. p. Józefy z Klonowskich Zwanowej,
 odprowadzić się będzie o godzinie 11-ej przed poł. w kościele św. Krzyża, przed wielkim ołtarzem, msza święta za spokój jej duszy. —2347—

† Za duszę
ś. p. Anny Ossuchowskiej,
 zmarłej dnia 5 czerwca r. b. w Milejowie, gubernji lubelskiej, odprowadzić się będzie w poniedziałek, dnia 20 czerwca, o godz. 9-ej zrana nabożeństwo żałobne w kościele pokarmelickim na Krak.-Przedm., na które matka i rodzinę zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —2359—

Jutro, t. j. w niedzielę dnia 19-go czerwca r. b., o godzinie 9-ej zrana, jako w rocznicę pogrzebu

ś. p. KAZIMIERZA ŚWIĄTECKIEGO, Edmunda Kozerskiego i Juljana Bogusławskiego,

▼ kościele św. Aleksandra, odbędzie się nabożeństwo żałobne, na które zaprasza się krewnych i przyjaciół zmarłych. —2361—

† W dniu 20-ym czerwca, jako w dzień imienin
ś. p. Florentyny z Przeworskich Stanilewicz,
 odprowadzić się będzie nabożeństwo żałobne, o godz. 10-ej zrana, w kaplicy na Powązkach, na które pozostały mają zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2357—

NADESŁANE.

Restauracja letnia Marcelin za rogatką Belwederską.

Z Petersburga.

W Petersb. wied. czytamy:

„Jak wiadomo, kwestja wywozu zboża z Rosji wciąż jeszcze pozostaje kwestją otwartą, wywołując ożywione rozprawy wśród społeczeństwa, oraz w najbliższej zainteresowanych tą sprawą kołach finansowych i handlowych. Bez wątpienia różnica zdań, jaka panuje w tym przedmiocie wśród przedstawicieli sfer wyższych, da się objaśnić głębokim przeświadczeniem o słuszności zasady ekonomicznej, iż ani jeden pud potrzebnej w kraju żywności nie powinien być wywieziony za granicę. Lecz, z drugiej strony, również wielką słuszność po swojej stronie ma inna, niemniej ważna zasada ekonomiczna, że każda nadwyżka produkcji, sztucznie utrzymana w kraju, jest wcale niepożądanym balastem dla przyszłego zbioru, z góry obniżając ceny zboża.

„Wobec niemożliwości zupełnie ścisłego obliczenia zapasów zboża, właśnie obecny stan zasiewów daje możliwość z pewnym prawdopodobieństwem orzec, czy możliwym jest zezwolenie na wywóz zboża za granicę. Dziś, posiadając wiadomości telegraficzne o stanie ozimin, można stanowczo bez znacniejszego błędu rozstrzygnąć kwestje: czy państwo posiadać będzie zboża dostateczną ilość na rok przyszły? Wprawdzie w zasiewach mogą jeszcze zajść pewne zmiany, w każdym jednak razie nie tak znaczne, aby zaważyć mogły w sposób stanowczy na szali urodzajów.

„Nie ulega wątpiwości, że i w roku bieżącym gospodarskim, jak i w każdym innym, pewna część gubernij może mieć urodzaj mniejszy. Według relacyj gazet, z gubernij dotkniętych w r. z. nieurodzajem, włączając i kraj zakaukaski — dziesięć wzbudzają pewne obawy. Są to jednak tylko obawy, które mogą się nie sprawdzić. Zresztą o zupełnym nieurodzaju mowy wcale nie ma.

„W każdym razie, gdyby, wbrew oczekiwaniu, okazało się zbyt trudnym kategorycznie zezwolić obecnie na wywóz zboża, wypadłoby zawsze zmilować się nad przynębnym stanem rynku rosyjskiego i obmyśleć jakie środki celem ożywienia jego. Ożywienie to nastąpić może tylko pod tym warunkiem, aby natychmiast przystąpiono do przygotowywania transportów na wywóz. Zboże w żadnym razie nie powinno pozostawać martwym kapitałem; jeżeli jest ono zbyt cenne, winno być natychmiast wywiezione; jeżeli jest potrzebne, powinno znaleźć ujście na rynkach wewnętrznych. Kapitał uwięziony w zbożu, potrzebny jest na nowe zakupy, na które liczą przeciętne rolnicy, mając nieraz nóż na gardle.

Now. wr. zamieszcza kilka uwag o artykule, jaki pojawił się w *Praw. wiestn.* z powodu organizacji urzędzeń emigracyjnych barona Hirsza w Rosji, a który w jednej z depeesz przysłała nam w streszczeniu *Aj. półn.* W sprawie emigracji pisze *Now. wr.* pomiędzy innymi:

„Emigranci żydzi, porzucający granice Rosji na zawsze, uwolnieni są od służby wojskowej i otrzymują bezpłatnie świadectwa emigracyjne. Jest to motyw poważny, który niewątpliwie przyjdzie z po-

mocą emigracji. Żydzi, używają obecnie podstępów, aby uchronić się od służby w wojsku; dziś wszelkie te podstępny stają się zbyt cennymi; młody izraelita może poprostu zaopatrzyć się w świadectwo emigracyjne i, otrzymawszy bilet bezpłatnego przejazdu od komitetu barona Hirsza, wyjechać do Argentyny — byle na zawsze. Dotąd jednak doświadczenie do wodzi, iż ludność żydowska niechętnie porzucała swe siedziby w Rosji i ztąd istnieje poważna obawa, aby ci młodzi izraelici, którzy przed terminem powołania do wojska wyjechali za morze, nie zechcieli następnie powrócić do swego dawnego siedliska. Z artykułu *Praw. wiestn.* nie widać bynajmniej, jak zamierza rząd ruski postępować z takimi przybyszami, którzy, raz opuściwszy Rosję, powracają do niej, bez uzyskania obcego poddaństwa. Widoczne jest tylko, że przy emigracji nie będą wydawane pasporty ruskie. Wynikałoby zatem, że po powrocie wypadnie do nich stosować prawa, karzące włóczęgów i osiedlać w Syberji lub Azji środkowej.

O przypuszczalnym rozwoju emigracji żydowskiej z Rosji robi *Now. wr.* następujące uwagi:

„Dokładnych danych o liczbie żydów w Rosji nie ma. Przypuśćmy, że ich jest nie więcej, jak 4½ mil. i że roczny przyrost nie przewyższa 60,000 osób. Jeżeli odrzucimy na emigrację tylko ten przyrost, to i tak cyfra ludności żydowskiej, wciąż zmniejszać się będzie skutkiem asymilowania się za pomocą małżeństw z ludnością miejscową. W każdym razie liczba żydów wzrastać nie będzie, a zatem procentowo się zmniejszy. Dziś procent ten wynosi około 3¼%, za 25 lat spadnie do 2½%, a po upływie dłuższego czasu (około 2,000 roku) wynosić już będzie zaledwie 1%. Sądziwszy zresztą, że większych rozmiarów emigracja żydowska nie przybierze i że te obliczenia, które przyjmują cyfrę 3¼ mil. emigrantów w ciągu 25 lat, są stanowczo przesadzone.

Wreszcie *Now. wr.* kończy:

„Myśmy pierwsi powitali z zadowoleniem utworzenie kolonij żydowskich w Argentynie, jako jeden ze środków uwolnienia Rosji od tej masy ludności żydowskiej, którą ludy zachodnio-europejskie środkami okrutnymi i barbarzyńskimi odepchnęły niegdyś do granic byłej Polski. Dziś rząd ruski udziela żydom wszelkich ułatwień; od nich więc tylko zależy dowieść, że naród ten nie stracił zdolności do pracy produkcyjnej.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 18-go czerwca. (Tel. Aj. półn.) — Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca Tronu z Królową Grecką i Królewiczem Krzysztofem, wyjechawszy wieczorem z Klampenborga na jacht „Carewna” do latarni morskiej „Dagör”, zamierzali odbyć dalszą drogę do Kronsztadu na krzyżowcu „Admirał Kornilow”.

Petersburg 18-go czerwca. (Tel. Aj. półn.) — O stanie sprawy przeżywania ludności w 17-tu gubernjach, pod d. 25-ym maja donoszą urzędownie, że na paszę i zasiewy wydano 125,370,500 rs. W zapasie gotowych w d. 1-ym grudnia było pudów 15,426,000, a na zasiewy w dniu 1-ym czerwca 10,381,000. Zapasów żywnościowych dostarczono 46,691,000 pudów, wydano 45,619,000. Było gotowego zapasu 11,739,000 pudów, nabyto lecz nie dostawiono 1,058,000, a na zasiewy dostawiono 22,085,000 pudów, wydano 23,172,000. Było gotowych 4,355,000, kupiono lecz nie dostawiono 617,000 pudów.

PRZEJAZD BISMARKA.

Berlin 18-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Książę Bismark w podróży do Wiednia przejeżdżać będzie dzisiaj po południu przez Berlin. Przygotowują dlań owacje na dworcu. W Dreźnie 13,000 osób zapisało się do udziału w przygotowywanej dla Bismarka owacji; w tej liczbie 1,600 śpiewaków.

Drezno 18-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — Tutejsza reprezentacja miejska postanowiła przyjąć *in corpore* udział w przygotowywanej dla Bismarka owacji.

Wiedeń 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Książę Bismark przybędzie tutaj jutro o godzinie 10 ej wieczorem. Hr. Herbert Bismark, tudzież narzeczona jego, hrabianka Małgorzata Hoyos, wraz z rodziną, przybyli już wczoraj.

BROSZURA AHLWARDTA.

Berlin 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — *Staatsbürgerzeitung* podaje treść orzeczenia *Landgerichtu* berlińskiego, uwalniającego rektora Ahlwardta z więzienia śledczego za kaucją 10,000 marek, złożoną przez stowarzyszenia antysemityczne. Orzeczenie to sprawiło tu sensacyjne wrażenie, ponieważ oświadcza ono, iż śledztwo wstępne nie przedstawiło dowodów, któreby osłabiły twierdzenie Ahlwardta, jakoby Loewe i Kühne działali w złej wierze, zaopatrując armję w złe karabiny. *Freisinnige Zeitung* czyni na to uwagę, iż sąd cywilny przesłuchiwał dotąd tylko świadków, przedstawionych przez Ahlwardta. Sąd wojskowy nie znalazł podobno żadnej winy Loewego, Kühnego i rusznikarzy.

PROCES DRUMONTA.

Paryż 18-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Obliczają, że Drumont będzie musiał zapłacić około 100,000 fr. kosztów umieszczenia w 80-iu wskazanych przez Burdeau dziennikach wyroku sądowego.

Paryż 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Drumont założył apelację przeciw wyrokowi. Przed redakcją dziennika *La libre parole* ponowiły się demonstracje.

KONSTYTUANTA.

Bruksella 18-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) — Konstytuanta ma zebrać się w ciągu lipca r. b.

OPUSZCZENIE UGANDY.

Londyn 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — W izbie gmin oświadczył pierwszy lord skarbu, Balfour, iż rząd angielski nie jest upoważnionym do zmuszenia kompanji afrykańskiej, aby pozostała w Ugandzie; wszakże cofnięcie się kompanji nie było jednoznacznym z zrzeczeniem się Ugandy przez Anglję. Zmiana sfery zakreślonej wpływowi angielskiemu nie ulegnie zmianie. Najsilniejszą rękojmją utrzymania się w Ugandzie będzie zbudowanie kolei pomiędzy wybrzeżem a jeziorem Wiktorja Nyanza. Przeszkody nie są znaczne.

NIEPOKÓJ W MAROKKU.

Madryt 18-go czerwca. (Tel. pr. K. W.) — W Algeiras oczekują przybycia fregaty hiszpańskiej „Victoria”, która ma w razie potrzeby zabezpieczyć Ceutę. Starcia bowiem pomiędzy wojskiem sultana marokkańskiego a powstańcami oczekują lada chwila.

Budapeszt 18-go czerwca. (Tel. pr. K. W.) — Woda w Dunaju, która dosięgła tu 603 centymetrów, zaczęła stopniowo opadać. Z Preszburga, Granu i Komornu donoszą także o szybkim opadaniu wody.

Berlin 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Emin basza przybył do stacji niemieckiej nad jeziorem Wiktorja Nyanza, Bukoby.

Paryż 18-go czerwca. (T. pr. K. W.) — Na zgromadzeniu członków prawicy konstytucyjnej w izbie, wygłosił prezes tejże, jen. Freschville, mowę, w której stwierdził, iż rzeczpospolita jest legalną formą rządu we Francji. Celem stronnictwa „konstytucyjnej prawicy” jest zabezpieczyć krajowi pod formą republikańską dobrodziejstwo trwałego i silnego rządu.

Londyn 18-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Dwanaście tysięcy uczestników mityngu w Ulster oświadczyło się przeciw *home rule*’owi.

Ateny 18-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — Komisja weryfikacyjna zaleca zatwierdzenie wszystkich mandatów poselskich. W przyszłym już tygodniu oczekują zmiany gabinetu.

Nowy Jork 18-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) — *New York Herald* donosi z Wenezueli: We wtorek i w środę wojska prezydenta Palaciososa pobite zostały po morderczej walce na głowę przez powstańców. Ci ostatni maszerują na Boliwar.

Nowy Jork 18-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Sejmik demokratyczny stanu Ohio zalecił delegatom swoim na konwent w Chicago, aby oświadczyli się za taką reformą taryfy celnej, któraby umożliwiła dowóz produktów rolniczych Ameryki do

— Doktor **W. Bujakowski** stale ordynuje w **Druskienikach**. 1780

Dr. ALFRED TREU wrócił do Sławatycz. 2340

— D-ta lekarz **L. Szymański** powrócił i przyjmuje od 10 r. do 6 wiecz. Krak.-Przedm. 73. 2259

— Dentystka **Zofja Gutzman** wstawia zęby sztuczne, leczy i plombuje. Przyjmuje codziennie od 10 rano do 5-ej po południu. Szpitalna 3. 2309

Od Lecznicy róg Marszałkowskiej i Chmielnej. **Dr. Groer**, po powrocie z zagranicy, przyjmuje z chorobami kobiet od 3 — 4 codziennie prócz świąt.

Administracja DOLINY SZWAJCARSKIEJ

niniejszem ma zaszczyt podać do wiadomości, że w sobotę, d. 6 (18) Czerwca r. b., lokal wraz z ogrodem oddanym będzie do dyspozycji **Warszawskiemu Towarzystwu Muzycznemu na urządzenie koncertu**, przeto bilety wolnego wejścia (passe-partout), wydane przez administrację Doliny, na ten dzień służyć nie będą. 2348

Licytacja koni

JW-go hr. A. Potockiego, oraz innych znanych hodowców odbędzie się w sobotę d. 6/18 czerwca r. b. o godz. 3-ej po poł. w **Tatarsku warszawskim**, Ordynackie, ul. Okólnik nr 9, a nie na placu wyścigowym, jak pierwotnie ogłaszanem było. 2303

Fabryka Koronek i Haftów Mechanicznych
Leopold Lulla
przeniesiona na ulicę Miodową Nr. 1, róg Senatorskiej. 2326

TANIE FIRANKI. MARSZAŁKOWSKA 148 I-piętro. 1808

Edward Czajkowski, 2353
Adwokat Przysięgły i obrońca przy Sądach Duchownych, przeprowadził się na ulicę Miodową Nr. 10.

ZYGMUNT GRUŻEWSKI, 2362
Adwokat przysięgły, otworzył Kancelarię w m. **Czeszochowie**, w Alei drugiej, w domu D-ra Muliewicza, i przyjmuje sprawy do wszystkich sądów.

JAN LUBICKI
Adwokat, **b. Komisarz Włościański**, prowadzi wszelkie sprawy, w zakresie kwestji włościańskiej wchodzące.
Nowy Świat 7. 921r

Rada zarządająca
Drogi Żelaznej

FABRYCZNO-ŁÓDZKIEJ

podaje do wiadomości pp. Akcjonariuszów, że począwszy od d. 5 (17) Czerwca r. b., stosownie do postanowienia Ogólnego Zgromadzenia z d. 1 (13) Czerwca r. b., wypłata dywidendy za rok 1891 uskutecznią się będzie po 17 rs. 50 kop. kredytowych od sturublowej akcji rzeczonoego Towarzystwa, czyli 175 rs. od tysiącarublowej akcji, za złożeniem kuponu dywidendowego Nr. XXV:

w Warszawie: w Zarządzie Towarzystwa, Marszałkowska Nr. 115;
w St. Petersburgu: w Banku Międzynarodowym;
w Berlinie: w Mitteldeutsche Creditbank. 945r

GRODZISK Hydropatja, kąpiele igliwiowe i inne, gimnastyka, pokoje umeblowane z usługą, kuchnia zakładowa, wille. Sala zabaw. 2158

Assekuracji

od amortyzacji pożyczek premjowych z 1864 r. w losowaniu z dnia 1 (13) Lipca 1892 r. dopełniają

Maurycy Nelken i Sp.,
Krakowskie Przedmieście Nr. 71. 846r

**CREM SIMON,
PUDEK SIMON,
MYDŁO SIMON,**
świeży transport otrzymał **Główny Skład
EUGENIUSZA,
Wierzbowa Nr. 1, na I-em piętrze.**
Ceny fabryczne. 2269

Zarząd

Stowarzyszenia Wzajemnej Pomocy Subjektów Handlowych
Wyznania Mojżeszowego

zawiadamia niniejszem pp. Członków, że z powodu nieprzewidzianych okoliczności, **wycieczka do Młocin**, zapowiedziana na dzień 19-ty b. m.,

odłożoną zostaje. 947r

!! Jak zawsze najtaniej !!

**SKŁAD OBIĆ PAPIEROWYCH
A. REMBIERZ** Krakowskie-Przedmieście 7,
zaopatrzony został w **obicia** wszelkiego rodzaju w najświeższych rysunkach i różnych gatunków; przytem **rolety, ceraty, obrusy, chodniki** i t. p. **Roboty tapicerskie** wykonywają się jak najstaranniej, szybko i sumiennie. 930r

KOESPONDENCJA PRYWATNA.

HKAK. Cierpliwości i odwagi. Za miesiąc będę niepoznany. List twój wpędził mię w melancholję. Jestem i będę twoim. Napisz to samo, a ulżysz mi. 2351

Rs. 1 kwartalnie TYGODNIK MÓD i POWIEŚCI

PISMO ILLUSTROWANE DLA KOBIET.

Wychodzi w formie wielkiego arkusza co tydzień, z częścią literacką bardzo urozmaiconą i dodatkiem z wyborową powieścią. Dołącza przytem do każdego numeru dodatków ilustrowanych modom wyłącznie poświęcony i co miesiąc arkusz z krojami ubiorów i robót danijskich, co razem stanowi **dodatki 64** obejmujących około **dwóch tysięcy oddzielnych rysunków**.

Prenumerata wynosząca przedtem rocznie z przesyłką pocztową rubli 10, obniżona została o połowę i wynosi obecnie: w Warszawie kwartalnie rubli 1; półrocznie rs. 2; rocznie rs. 4. Z przesyłką pocztową kwartalnie rs. 1 kop. 25; półrocznie rs. 2 kop. 50; rocznie rs. 5.

ADRES: **Emil Skiwski, Warszawa, Chmielna Nr 26.**

PRZYJACIEL DZIECI

PISMO TYGODNIOWE ILLUSTROWANE, NAUCE I ROZRYWCE MŁODZIEŻY POŚWIĘCONE.

Wychodzi pod temi samymi co dotąd warunkami. Do każdego numeru dołącza się **półarkuszowy dodatek** również ilustrowany dla dzieci, rozpoczynających dopiero naukę czytania. Jako **premjum** dwa dodatki z łatwymi utworami muzycznymi, a w kwartale III obszerniejsza powieść historyczna w oddzielnej książce prenumeratorom rozesłana zostanie.

W części literackiej pomieszczone są opowiadania historyczne i z podróży, powieści i powiastki, wiersze, komedyjki, pogadanki naukowe, różne zadania, rebusy, a wszystko w formie jak najprzystępniejszej, działającej zarówno tak na rozwój myśli jak i serca uczącej się młodzieży.

Prenumerata wynosi: w Warszawie kwartalnie rs. 1;—z przesyłką pocztową rs. 1 kop. 25; półrocznie rs. 2 kop. 50; rocznie rs. 5.

ADRES: **Emil Skiwski, Warszawa, Chmielna Nr 26.**

HYGIENA PRAKTYCZNA (w dwóch częściach)

D-ra Med. Ludwika Natansona, sprzedaje się w Warszawie u **S. Lewentala** Wydawcy (Nowy-Swiat Nr 41), oraz we wszystkich znaczniejszych księgarniach po rs. 3 k. 50, z przesyłką pocztową rs. 4. Zlecenia z prowincji uskuteczniają się także i za zaliczeniem pocztowem. 616r

LEKARZ,

po kilkoletniej praktyce przy szpitalu, pragnie osiąść w mieście lub osadzie, nie mającem dotąd lekarza. — Oferty przysyłać listownie pod adresem: Bzin, stacja Drogi Iwangrodzko-Dąbrowskiej **H. Duszewski**. 1078

Zarząd Stowarzyszenia „**MERKURY**” sprzedaje w sklepach:

KAWIOR WIŚLANY,

przygotowywany przez firmę „**J. Łazowski**”, na miejscu połowu jesiotrów w **Nieszawie i Ciechocinku**. 884r

FAETONIK, 1075

Wolant, Prełotka ze zdejmowaną budą, **2 Bryczki**, jedna 60 rs. druga 150 rs., tandem (weloocyed) i 2 sikawki, są do sprzedania. Wiadomość w Lombardzie, Przemysłowa Nr 21.

DO SKŁADU 3r
Stanisława Baumann
przy ulicy Elektońskiej Nr 7, naprzeciw Banku, nadchodzą ciągle wielkie transporty
Cementu Portland
z fabryk niemieckich i krajowych:
**Cegły i Gliny ogniotrwałej,
Węgla kowalskich angielskich,
Tektury smołowcowej,
Stali Resorowej Angielskiej.**

NOWOŚĆ !!!

Atrament Djamentowy d-ra
Bonnenfont z Paryża,

do grawerowania na szkle, porcelanie lub fajansie, jest do nabycia na flakony po rs. 1 sztuka wraz z objaśnieniem sztuki grawerowania, zwyczajnem piórem, jest do nabycia w fabryce stempli Wł. Klurzyckiego, Senatorska Nr 24. 1080

Kawior Wiślany

mało słony.

J. Łazowski,

Niecała 2. 973

Listy z Brazylii

Adolfa Dygasińskiego,

wysłyż z druku nakładem „Kurjera Warszawskiego” i sprzedają się we wszystkich znaczniejszych księgarniach, po cenie rs. 1.

Skład główny w księgarni nakładowej S. Lewentala w Warszawie, Nowy-Swiat 41, która zlecenia z prowincji wprost do niej wraz z należnością adresowane, uskutecznia bez pobierania porta lub też stosownie do życzenia zapisującego **Listy**, wysła je za zaliczeniem pocztowem. 7r

Na czasie.

Dla osób potrzebujących pozostać w Berlinie, poleca się **pensjonat** pani **Augusty Rosen (Steglitzerstrasse 16)**, gdzie znajdą wszelkie wygody przy umiarkowanej cenie. 930R

OGRODNIK

zdolny, młody, pracowity, poszukuje odpowiedniego miejsca, choćby gdzie i dalej jako familijny. — Rekomendacja za nim **chlubna**, gdzie obecnie pozostaje. — Kto potrzebuje za wodę nie dozna. — Wiadomość u rządu, ulica Hoża Nr 4. 1048

Do Inżyniera-technologa p. **Gustawa Ritter**, wynalazcy „**Exsiccor'a**” w **Warszawie**.

Niniejszem komunikujemy, iż „**Exsiccor**” używany stale od r. 1885 do konserwacji drewnianych i murowanych budynków z jaknajlepszym rezultatem; możemy przeto srodek powyższy każdemu do wspomnianych celów polecić.

Łódź. **Towarzystwo Akcyjne** (pieczęć) **Manufaktury „Louis Geyer”** (podpis) **L. Geyer**.

Uwaga. Podobnych świadectw posiada firma **setki**.

Broszurki wysyła się bezpłatnie. Adres: **Ritter—Warszawa**. 840

Wynaleziona w roku 1868.
Izolacyjną Krzemieniowo-papierową masę

Leroy,

ulepszoną przez **Poznańskiego i Streltza**, Berlin, Wiedeń, Kolonja, poleca do rur parowych, kotłów, cylindrów i różnego rodzaju aparatów.

Leopold Hirsekorn, Łódź.

Poszukuje zdolnego agenta, dobrze obznajmionego z fabrykami na Warszawie. 923

№ 42. Ulica Długa, wprost Hotelu Polskiego № 42.

POD FIRMA

KAROLA SAPIECHY,

została otworzona z dniem 1-go Marca r. b.

FILJA SKŁADU OBIĆ PAPIEROWYCH,

zaopatrzona specjalnie w najmodniejsze Obicia papierowe, imitujące do złudzenia: Dywany Perskie, Cretony, Gobeliny złotem i srebrem przerabiane, Adamaszk, Materje jedwabne i t. p. — nadto wielki wybór Obić tańszych, począwszy od 10 kop. za rolkę, bogato złocone od 30 kop., białe glansowane od 22½ kop., Obicia Cretonowe i Gobelinowe, naśladownictwo droższych Obić od 20 kop., higieniczne dające się myć mydłem od 50 kop.

W otworzonej przezemnie **FILJI**, tak jak w głównym moim sklepie przy ulicy Niecałej (Hotel Brühlowski), staram się możliwie niskimi cenami, jak również dobrym gatunkiem towaru, uniemożliwić konkurencję w tym zakresie handlu i dać możność tak PP. Właścicielom domów, jak również okolicznym mieszkańcom przyległych, do mojej filji dzielnic, nabywania taniego i gustownego towaru, a mając za sobą tyloletnią praktykę, mogę zapewnić JW. i WW. PP., że towar prócz taniości, odznacza się gustem i trwałością, a składy moje zaopatrzone są w tak obfity wybór, że wszelkim wymaganiom jestem w stanie zadosyć uczynić. Licząc na poparcie moich usług, iż zaopatrując Szanownych odbiorców moich, w najefektowniejsze Obicia po możliwie niskich cenach, pewien jestem, że tem samem poparciem, którem się sklep mój główny przy ulicy Niecałej — cieszy, i Filja moja przy ulicy Długiej Nr 42 — cieszyć się będzie.

№ 42. Ulica Długa, wprost Hotelu Polskiego № 42.

NB. Próby Obić, na każde zapotrzebowanie wysyłają się „Gratis.“

934r

SPECJALNY MAGAZYN OKRYĆ DAMSKICH

Bracka Nr. 10.

A. ŁOJEWSKIEJ,

Bracka Nr 10.

Na sezon wiosenny i letni poleca takowe w wielkim wyborze w najświeższych fasonach, podług modeli zagranicznych, od skromnych do najstrojniejszych; oraz materiały okryciowe na obstalunki.

CENY MOŻLIWIE NIZKIE.

1006

DOSTAWCY DWORU NAJWYŻSZEGO

i Króla Belgów

C. & J. BEKKER,

FABRYKA BRONI I PATRONÓW

w Warszawie,

Krakowskie-Przedmieście № 38.

1100

Jedyny pewny środek na doszczętne wytępienie robactwa i owadów, **Proszek dalmacki i czarnogórski**, w świeżym najmocniejszym gatunku, w puszkach ¼, ½, ¾, 1 funtowych i częściowo lub w całych beczułkach. Ceny za puszkę: 180, 120, 90, 60, 45, 22½, 15 i 10 kop.

Handlującym rabat.

Józef Czekalla,

w Warszawie, ulica Rymarska № 7

Złoty Medal 1895 r.

KASSY ogniotrwałe Roberta Bohtego, Nowy-Świat № 34.

SPECJALNA FABRYKA

nagrodzona medalami na wystawach Europejskich i Amerykańskich. — Wyrób pierwszorzędny. — Ceny niskie, znaczny wybór. — Cenniki z rysunkami wysyłają się bezpłatnie. 592R

Woda na piegi, plamy i liszaje, nie tylko niszcząca piegi, ale nadająca najpiękniejszą cerę i utrzymująca niespożyta młodość. Puder bardzo dobry. Balsam. Trawa przywraca bardzo piękną cerę. Płyn na porost włosów. — Płyn na siwiznę. 906 Za skutki ręczę.

Euzebja Grabau,

ulica Kanonja № 18, mieszk. № 1, na dale.

Syndyk tymczasowy masy upadłości

firmy

S. Lurie & Comp

na zasadzie 492 art. K. H. i na mocy upoważnienia Sędziego Komisarza, zawiadamia, iż codziennie od godz. 11-ej przed poł., od Poniedziałku, t. j. od 15 (27) Czerwca 1892 roku i dni następnych, o tej samej godzinie, będą sprzedawane przez publiczną licytację za gotówkę, na miejscu zaraz płacić się mającą, należące do upadłości różne zabawki dziecinne w sklepie upadłych za Żelazną Bramą w domu № 1 i urządzenie sklepowe, a następnie ruchomości domowe w ich mieszkaniu, przy ulicy Ptasiej № 1. Spis przedmiotów, podlegających sprzedaży, jest do przejrzania u niżej podpisanego syndyka. — Warszawa 5 (17) Czerwca 1892 r.

Syndyk upadłości

Adwokat Przys. Feliks Zalewski, 935r Karmelicka № 4.

DWA SKLEPY!

do wynajęcia od 1-go Lipca r. b. w Hotelu Paryżkim, przy ulicy Bielańskiej № 9. Tamże lokal składający się z dwóch pokojów, na II-em piętrze. 1097

Blizsza wiadomość w Kantorze Hotelu.

Korepetycja i przygotowanie do egzaminów

podczas wakacyj. — Zielna № 4.

1050 Przełożony Szkoły

R. Kowalski.

Najwyższe odznaczenie

na zeszłorocznej wystawie w Brukseli, za Wina i Koniaki, otrzymała firma

Braci Kempnerów,

Warszawa, DŁUGA № 5,

które poleca:

WINA: białe począwszy od k. 30, słodkie lub czer. od k. 35, i wyżej;

Koniak Kuracyjny „IMPERJAL.”

Cała butelka rs. 1.30, rs. 1.60, rs. 2, rs. 2.50, rs. 3 i rs. 4. 535r

SZWAJCAR,

z językami: ruskim, polskim i chociaż jednym obcym, z kauceją odpowiedzialną, jest poszukiwany do Hotelu Krakowskiego. Tamże na 3-em piętrze są kawalerskie pokoje, z meblami lub bez, do wynajęcia miesięcznie. 1094

Urząd Starszych

Zgromadzenia Kuchmistrzów

zawiadamia pp. pryncypałów, ażeby raczyli się zebrać w dniu 20 Czerwca b. r., to jest w Poniedziałek, o godzinie 5-ej po południu w kancelarii lokalu własnym, dla dopełnienia wyborów 3-oh letnich starszego i podstarszego. 1092

Owczarnia,

złożona z 400 sztuk owiec rasy Negretti jest do nabycia w majątku Bielice. — Adres: Zarząd Dominium Bielice, poczta Sochaczew, gub. Warszawska, stacja kolejowa Ruda-Guzowska. 1099

Fabryczny Skład Wyrobów Optyczno-Elektrotechnicznych pod firmą „IRIS” w Warszawie, Plac Teatralny 11.

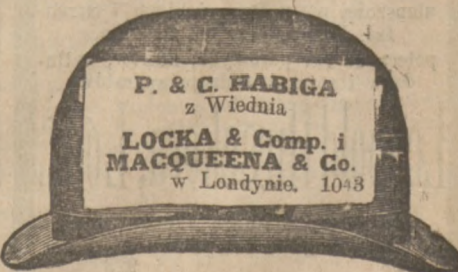

poleca oprócz wszelkich artykułów optycznych po cenach niskich, nigdzie dotąd niepraktykowanych: Dzwonki elek. od rs. 1.90; Elementa Leclanché od rs. 1.50; Przyciski i Gruszki od k. 20; Druk dwa razy izolowany za funt około 100 łokci od rs. 1.20; Telefony domowe, fabryczne i do łączenia folwarków od rs. 12.50. Na prowinję przy towarze załączam rysunki i opisy dla założenia samemu.

DOM

na Krakowskim-Przedmieściu, wprost ulicy Hr. Berga № 22 policyjny, do sprzedania z wolnej ręki, bez pośrednictwa. — Wiadomość na gruncie, od godziny 5-ej po południu. 1095

T. Bednarowski, Krakowskie-Przedmieście 21. duży wybór kapeluszy męskich;

P. & C. HABIGA z Wiednia

LOCKA & Comp. i MACQUEENA & Co. w Londynie. 1043

oraz krawaty, łaski, parasole, rękawiczki ang.

Gdańsk, dnia 12 Czerwca 1892 r.

P. P.

Niniejszym podajemy do powszechnej wiadomości, iż powierzyliśmy na wyłączną sprzedaż na Królestwo i Cesarstwo, naszego

„Carbolineum Success”.

jako ogólnie uznanego środka do zabezpieczenia murów od wilgoci, tępienia grzyba drzewnego i konserwacji drzewa. Warszawskiemu fabrykantowi robót asfaltowych, betonowych i mozaikowych, **p. Ignacemu Gantzwohl w Warszawie** i upraszamy o zgłaszanie się do tegoż z wszelkimi zleceniami. Z uszanowaniem

Edwarda Rothenberga Sukcesorowie.

Powołując się na powyższe doniesienie, mam zaszczyt zawiadomić WW. PP. Obywateli, Budowniczych i Przedsiębiorców, iż zaopatrzyłem składy moje w znaczne zapasy **CARBOLINEUM SUCCESS** i polecam takowe po cenach znacznie niższych od wszelkich innych znanych u nas tego rodzaju środków. Broszury objaśniające na żądanie **gratis i franco.** Z uszanowaniem

Kantor: Żabia 3.
Telefon 436.

Ignacy Gantzwohl.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 15 (27) Czerwca r. b., o godzinie 12-iej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja **in minus** przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w r. 1893 dla Warszawskiej Straży Ogniowej:

- 1) der z popręgami do nakrywania koni 36 sztuk, od rs. 5 za sztukę.
- 2) szczotek do czyszczenia koni 100 sztuk, od kop. 75 za sztukę.
- 3) zgrzebel do czyszczenia koni 100 sztuk, od kop. 65 za sztukę.
- 4) chomontów z całym przyborem 6 sztuk, od rs. 32 za sztukę.

Warunki licytacyjne i próby, mogą być przejrane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 866r

Od Maja r. b. 1892, powiększono pomieszczenie i ilość numerów

„HOTELU CONTINENTAL”,

Plac Teatralny w **MOSKWIE**, dom N. A. Żurawlewa.

Hotel pierwszorzędny, w samym środku miasta położony, naprzeciw Teatrów Cesarskich: Wielkiego i Małego, odznacza się wykwintnym urządzeniem i wszelkimi dogodnościami dla pp. przyjeżdżających. — Wspaniała ogólna sala jadalna o dwóch frontach, oświetlenie elektryczne, winda osobowa, telefony, omnibusy, powozy do miasta, kąpiele, tłumacze, komisjonierzy, gazety i czasopisma.

NUMERY od rs. 1 kop. 50 do rs. 25 na dobę.

Kuchnia Russka i Francuzka. Śniadania według listy od kop. 50 za potrawę. — Obiady po rs. 1 kop. 50.

Wina Russkie z własnych winnic, oraz zagraniczne ze swoich zamówień, tu na miejscu butelkowane. 933r

ZARZĄD HOTELU.

Tylko przez krótki czas!!!

WYPRZEDAŻ

Wyrobów Pończosznich i Trykotowych w Magazynie **M. POŁTAWSKIEJ**, 1089

Trębacka Nr 4, dom W. Scheiblera.

M. KUCHARZEWSKI,
Skład Wód mineralnych naturalnych

przy **Aptece,**

ulica Miodowa 4, dawniej Senatorska wprost Miodowej. 723r

Świeżego tegorocznego czerpania, nadeszły już ze wszelkich Europejskich źródeł, jak również i krajowe, wody mineralne naturalne wraz z produktami leczniczymi z tychże źródeł; jako to: Szlamy, Ługi, Wyciągi, Mydła, Sole, Pastyłki, również przetwory do robienia Serwatki; do późnej jesieni co pewien czas świeżymi transportami ekspedycja zaopatrywaną będzie.

Broszury, cenniki i wskazówki zachowywania się przy picciu wód, dołączane będą na żądanie bezpłatnie, o czym mam honor WW. PP. Doktorów i Szanowną Publiczność zawiadomić. — Telefon 274. — **H. Kucharzewski, Mag. farm.**

Skład Fortepianów i Pianin
K. Fritzsche,

ŚWIĘTOKRZYŻKA 29,

Wynajmuje na letnie mieszkania Pianina z długotrwałym strojem. — Warunki miejscowe.

Z dniem 1 Lipca 1892 r., powyższy Skład przeniesiony będzie: ulica Erywańska 9, róg Placa Zielonego. 1098

HURTOWY SKŁAD PAPIERU

Karola Radzińskiego

w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście 5.

pałac Hr. Krasińskich.

Telefonu 554,

wprost Uniwersytetu,

poleca na obecną porę:

REGISTRA Gospodarcze,

podług najlepszych wzorów.

Księgi kassowe, Kategoriałki, Dzienniki czynności, Kontrole najmu w 4 formatach, Kontrole ordynarji, Książki służbowe, wszelkie gatunki kwitarszyszy, jako to: Kassowe, Leśne, na ordynarję, Ogólne i innych 40 gatunków.

Skład zaopatrzony stale w największy wybór papierów listowych gładkich, fantazyjnych, kart, biletów, menu (na polowanie).

Dział Galanterji:

ALBUMY, od najskromniejszych do najwykwintniejszych, wyroby skórzane, Portmonety, Pugilaresy, Teki, (biurowy) Papieronice, Nessesery, Kalamarze wszelkiego rodzaju, wybór wielki.

DRUKARNIA wykonywa wszelkie druki: Dzieła, Broszury, Rachunki, Tabele, Cyrkularze, Adresy, Zaproszenia, Bilety wizytowe. Poleca także Farby i przybory malarskie, Papiery i przybory dla Inżynierów, Budowniczych, Jeometrów. — **Ceny fabryczne.**

Specjalny Magazyn

broni, prochu i przyborów myśliwskich

Stefana Bagińskiego,

Długa N: 19.

Wyłączna sprzedaż patentowanej broni

J. P. Sauer & Sohn w Suhl.

Odznaczające się dokładnym wykończeniem, lekkością i dobrocią strzałów.

Niezależnie od wyrobów powyższej fabryki, znajduje się zawsze na składzie broni z innych fabryk: **Angielskich, Belgijskich, Francuzkich i Pragskich,** w wielkim wyborze.

Ceny broni i rewolwerów:

Broń kapiszonowa	od rs. 12.
Lancstra z łufami dziwerowemi	25.
Takież bronię z potrójnym zamknięciem	45.
Broń z trzema łufami	100.
„Lancstra „Ideal”	80.
„W. W. „Greenera” w Lond.	120.
Amerkańskie, magazynowe sztucery „Colta”	40.
Sztucery różnych systemów	15.
Pojedynki Lancstra	18.
„dziecinne	5.
Rewolwery Lefaucheux	4.
„Lancstra	4.50
„Buldog	6.
„Smith Wesson	12.
„Amerkańskie systemu: Merwin	
Hulbert et Co. oraz rewolwery Harrington	
et Richardson Arms Co., Worcester, Mass.,	
U. S. A.	8.

Wyłączna sprzedaż na Królestwo Polskie najlepszego prochu myśliwskiego, fabryki generała „Winnera.” — Przy składzie własna fabryka, dla wypełniania obstarunków, wszelkich przeróbek i reparacji. 936R

Cenniki na żądanie gratis i franco. Gwarancja trzechletnia.

MAŁECKI
FORTEPIANY I PIANINA.

SKŁAD FABRYCZNY

40. Krakowskie-Przedmieście 40. 842r

PIORUNOCHRONY

Najlepszej konstrukcji, podług najnowszych zasad, Dzwonki elektryczne, telefony domowe, ostrzegacze na wypadek ognia lub kradzieży, urządza tak w miescie jako i na prowincji. Międzynarodowe Towarzystwo Telefonów Bell'a, łącząc za dobroć użytych materiałów i za dokładne wykonanie urządzeń i poleca muje się rocznej konserwacji takowych. 4r

Warszawa, ulica Prózna Nr 10.

